

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20207/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Оленик, адвокат из ..., против туженог Бироа за пројектовање и израду термотехничких инсталација „Heating ББ РР Београд“, чији је пуномоћник Немања Милошевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10401/20 од 23.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10401/20 од 23.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19841/18 од 21.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца и укинута је у целости решење о извршењу Првог основног суда у Београду Иив. 42/17 од 23.10.2017. године којим је тужени, као извршно дужник, обавезан да тужиоцу, као извршном повериоцу, на име дуга исплати износ од 295.852,80 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2016. године до исплате, као и да му надокнади трошкове поступка у износу од 11.233,33 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 42.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 10401/20 од 23.02.2023. године, ставом првим и другим изреке, преиначена је првостепена пресуда и одржано је на снази решење о извршењу Првог основног суда у Београду Иив. 42/17 од 23.10.2017. године којим је тужени обавезан да тужиоцу, на име дуга исплати износ од 295.852,80 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2016. године до исплате, као и да му надокнади трошкове поступка у износу од 11.233,33 динара и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 63.717,00 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 43.434,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешене примене материјалног права и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. става 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 31.10.2016. године, а вредност предмета спора је 295.852,80 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Изјављена ревизија није дозвољена, без обзира на чињеницу што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда. Ово из разлога што се, како је наведено, ради о спору мале вредности, па у таквој ситуацији правно дејство посебне процесне норме (члан 479. став 6. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде у смислу члана 403. став 2. истог закона.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић